

**Opw.623; Handelingen 2:42-47; Psalm 133; GK163:2; Opw.687; Opw.733**

### **Over een gemeente waar je graag bij wilt horen!**

1. Als je eens helemaal overnieuw mocht beginnen, kijk dan eens naar deze gemeente uit het begin van de christelijke kerk. Je hoeft het niet precies te kopiëren. Dat zie je verderop in Handelingen ook niet. Maar we kunnen wel samen in de spiegel kijken. Er zijn mooie patronen te ontdekken. Om na te volgen. Het mooie hier is dat het niet verplicht wordt, maar dat de mensen het graag doen. Wat geeft de ontdekking van Gods genade **in** Christus en **door** de Geest veel vreugde en voldoening om met het mooie en goede bezig te zijn! Herken je er iets van?
2. We zien verlangen naar Gods aanwezigheid (1): tempel, woord, onderwijs, gebed. En bij ons? We zien eenheid en verbondenheid in geloof (2): delen, verbondenheid, oog hebben voor tekort en overvloed. Ze waren geen 'kerkdiensten-kerk' maar een levende gemeenschap. Het is zo mooi dat iedereen er toe doet (vele nationaliteiten, leeftijden, mannen en vrouwen bij elkaar) en dat iedereen gelijk is. Dat maakte veel indruk in de eerste eeuw. En bij ons? We zien dat het invloed heeft op de omgeving (3). Er wordt positief over hen gesproken. Ze verspreiden 'de geur van Christus'. En bij ons? In Hand.2 vinden we basiselementen. Verder is veel aangekoekt, opgeefbaar en inwisselbaar!
3. Als wij ons spiegelen aan het mooie van toen, niet om te kopiëren maar om vandaag opnieuw toe te passen, dan zijn er ook ambtsdragers die graag mee willen doen. Zo zag je ook in die tijd dat er apostelen waren en dat vele anderen ook een taak op zich namen. Als liefde en de Geest het voor het zeggen krijgen, wil iedereen binnen die begaafde, liefhebbende gemeenschap wat oppakken. Het ambt of iets anders. Vrijwillig, omdat het je ook zoveel brengt! Wil je erbij horen? Doe dan mee!

### **Gesprekspunt, kindfragment, citaten, Bijbelrooster**

1. Leven in de laatste etappe, die van de Geest. Met nieuwe ambtsdragers. Doe je mee?
2. ☺☺☺☺ voor de kinderen: zie je die v . . r v . . r in de k . rk? Die g . . n G . d en ons h . lp . n om s . m . n een fijne gr . . p m . ns . n te zijn. De K . rk! Ga je h . n na de dienst ook e . en ged . g z . ggen? S . m . n d . . n we ons b . st. Wil je mee . elp en? Dat k . n . . k al als je j . ng b . nt. Vr . . g th . . s maar w . t je k . nt d . . n. G . . . . . s!
3. 'Voor degenen onder ons die in een christelijk gezin zijn opgegroeid, en van jongs af aan gewend zijn 'naar de kerk te gaan', kan dit alles wat gewoontjes en saai klinken. In sommige kerken voelt het ook zo, dat weten we. Maar probeer je eens een wereld voor te stellen zonder dit verbazingwekkende onderwijs! Stel je een samenleving voor waarin geen sprake is van een 'gemeenschappelijk leven' rond een gedeeld geloof in Jezus. Stel je een wereld voor waarin nooit het brood gebroken wordt, of een wereld zonder gebed. Het leven zou troosteloos en grauw zijn – wat het voor veel mensen in onze tijd ook inderdaad is, zeker voor mensen die een radicale seculiere levensstijl kennen en de deur naar al deze mogelijkheden stijf dichtgegooid hebben'
4. 'Wanneer de volgelingen van Jezus zich zo gedragen, dan merken ze soms tot hun verbazing dat ze er helemaal van opleven. Er zit iets aantrekkelijks in, iets wat energie geeft aan een leven waarin we ons niet langer vastklampen aan alles wat we kunnen krijgen maar het gaan delen en weggeven: onze dankbaarheid voor Gods vrijgevigheid uiten door zelf vrijgevig te zijn'
5. 'Dus nee, het is niet verplicht, en je bent niet opeens een slechte christen als je hierin tekortschiet, maar zo werkt het wel als de Geest vrij spel krijgt. Dan wordt dat de trend. Hieraan herken je een ware kerk van Christus. Of mensen nu 'vallen in de Geest' of de prachtigste geloofsbelijdenissen onderschrijven – als ze intussen hun portemonnee gesloten houden, is er weinig Geest. Waar de Geest waait, dwarrelen ook de bankbiljetten rond'
6. **Bijbelrooster zondag** Hand.2:5-40; **maandag** Hand.3:1-10; **dinsdag** Hand.3:11-26; **woensdag** Hand.4:13-37; **donderdag** Deut.15:1-11; **vrijdag** Luc.14:25-35 (33); **zaterdag** Luc.8:1-3 (slotwoorden)+Joh.12:1-6 (gezamenlijke beurs, vs.6)+Mat.6:19-34

Ds.G.J.Klapwijk, Zwolle-Berkum, Bevestiging ambtsdragers, 12 juni '22

**Opw.623; Handelingen 2:42-47; Psalm 133; GK163:2; Opw.687; Opw.733**

### **Over een gemeente waar je graag bij wilt horen!**

Blok 1. Als je toch eens helemaal overnieuw mocht beginnen met de kerk....

Hier en daar zie ik iemand die enthousiast begint te glimmen. Dat zou wat zijn!

De een denkt: geen kerkenraad meer maar bottum-up: samen bedenken hoe we het willen en waarom. Geen vaste kaders.

Geen kerkdiensten met een vast schema. Spontaan, gewoon wat de Geest wil doen.

Weer een ander kan helemaal blij worden van de gedachte dat we niet meer naar de kerk gaan (gebouw, stenen, waar komt die vreemde gedachte vandaan?) maar willen het gaan doen met kleine huisgemeenten. Ben je met meer dan 20 personen, dan gaan we splitsen. De gedachten, de dromen dwarrelen rond en maken ons enthousiast.

Dan zegt er eentje: ik wil het eigenlijk wel graag houden hoe het is. Daar ben ik wel blij mee.

En opeens ontdek je dat je mensen bent bij elkaar.

Met verschillende karakters, met verschillende achtergronden, met verschillende taal van liefde en spiritualiteit.

Het blijkt nog niet zo eenvoudig om van 0 af aan overnieuw te beginnen...

Wat we wel kunnen doen is om eens terug te kijken naar de tijd dat ze gewoon wel echt weer vanaf 0 begonnen. Na Pinksteren.

Natuurlijk. Het is ook weer een vervolg op het Oude Testament en de tempel wordt ook niet maar opeens overgeslagen, maar het is toch echt wel het begin van de NT-kerk.

En als we dat doen zeggen we vooraf tegen elkaar dat we het niet precies zo hoeven te gaan doen. Dat zie je later in Handelingen ook niet terug.

Het waren mensen in die eerste eeuw die sterk leefden met de gedachte dat de Here Jezus heel snel weer terug zou komen. Dus wat had je aan je knutselschuur?

Verkopen dat ding. Wat heb je aan een akker als de Heer komt? Verkopen en delen!

En land en bezit in Jeruzalem kreeg voor hen een andere waarde, nu ze begrepen dat de kerk een wereldwijd gebeuren ging worden.

En over een poosje moet er gecollecteerd worden door Paulus in de zendingsgemeenten omdat er armoede is in Jeruzalem. Hebben ze soms te enthousiast teveel verkocht en weggegeven? Dus kopieer het niet blindelings....

Maar er zijn wel prachtige principes te ontdekken die tijdloos zijn.

En die we kunnen inzetten. Vandaag en altijd tot de Heer komt.

Wat in elk geval al zo mooi is om hier te proeven is dat er weinig tot niets verplicht wordt. Zo van.... dit moet je doen en dat moet je laten.

Maar dat er een enorm groot verlangen is om mee te doen.

En dat het graag en met vreugde gedaan wordt. Het lijkt bijna vanzelf te gaan.

Dat is natuurlijk die eerste boost na de uitstorting van de Geest.

Ze kunnen hun geluk niet op!

Ze hoorden van Petrus in zijn pinksterpreek wat er allemaal gebeurd was.

Dat Jezus echt de Redder was en dat zij Hem hadden gekruisigd.

En ze vroegen zich af wat ze moesten doen. Ze waren bijna in paniek.

Dit komt natuurlijk nooit meer goed. Maar dat was wel zo, hoe bijzonder!

Ze moesten zich bekeren en dan zouden ze worden gered.

En het sloeg in als een bom..... GENADE!

Laten we dat alvast meenemen voor dit moment.

Als je naar de kerk kwam met de vraag welke liedjes gezongen zouden worden of hoelang de dienst gaat duren, dan wil ik je vragen je te bekeren van de randzaken naar de kern.

Ze zijn zo bezig met het grotere geheel. En met de anderen om hen heen.  
Elke keer weer raken deze overbekende woorden mij!  
Een plek waar je horen kunt dat je gered wordt door geloof in de Here Jezus!  
En ik zal het niet elke keer vragen maar ik hoop dat je deze hele dienst in de spiegel wilt  
kijken. Wilt proeven wat het voor jou betekent. Hoe jij erin zit.  
Niet alleen maar als je ambtsdrager bent die weer afzwaait.  
Niet alleen maar als je klaarstaat als nieuwe ambtsdrager.  
Juist niet, zou ik haast zeggen. Gewoon jij, u, ik, allemaal...

Blok 2. In dit Bijbelgedeelte ontdek je een aantal pijlers waarop die gemeente gebouwd  
wordt.

En de eerste is de focus op God! We zijn geen politieke actiegroep.  
Geen gezellige club waarbij je nog beter kunt leren darten.  
Wij zijn gemeente van Jezus Christus en willen ons op Hem richten.  
Omdat Hij boeiend is. Omdat Hij het waard is.  
Ze bleven trouw aan het onderricht. Dat wil zeggen: ze lieten zich gezeggen door de  
woorden van de Apostelen. Die de woorden van God Zelf doorgaven.  
Daar waren ze dagelijks mee bezig. Niet 1 x per week of als je er behoefte aan hebt.  
Het doordrong hun hele leven. Hun dagelijkse ritme.  
Je eet elke dag, je slaapt elke nacht. Je leeft dagelijks met God.  
Je deelt. Je bidt, je dankt, je prijst, je aanbidt. Je leeft en dus geloof je.  
Je beseft dat er Iemand is die groter is dan jezelf en die van buitenaf naar je toekomt.  
Je bedenkt Hem (gelukkig!) niet zelf maar Hij wil je vertellen over dat wat je niet ziet en  
wat je niet begrijpt.  
Op je beste momenten, en misschien juist wel op zondag in de kerk, ben je het er vast  
mee eens. Maar wees eens eerlijk.... In het gewone leven.  
God aan het Woord laten komen. Wees eens eerlijk. Lukt dat een beetje? Of een beetje  
niet? Of soms wel en soms niet? Zou je vandaag/nu daarover een besluit willen nemen?  
Hoe je verder wilt? Waarin je verder wilt komen, wilt groeien?

En dan komt die andere pijler. Dat je het samen doet.  
Eenheid. Jij en ik in verbinding met God.  
Niet alleen in woorden, dat ook, maar vooral ook in daden.  
Ze zien het bij elkaar als er eentje tekort heeft. Het moeilijk heeft.  
Dan trekken ze hun portemonnee.  
Ze vormen een geloofsgemeenschap. Ze nemen elkaar serieus.  
Niet alleen 1 x per 2 maand een gezellig avondje waarbij je kunt genieten van elkaars  
aanwezigheid, en dan weer je eigen gang gaat. Nee, samen....  
En dan ontdek je dat zij niet een kerkdiensten-kerk zijn.  
Wij zijn dat in mijn beleving wel geworden.  
Dat het zo gaat afhangen van die zondag met zijn dienst, of met zijn diensten.  
Van die 1 of 2 uur waarin we onze liturgische oorlogen voeren.  
Waarover we zaterdagavond bedenken of we het wel of niet zullen aangaan.  
Dat is een vreemde ontwikkeling geworden in de loop van de tijd, in Zwolle, in onze  
GKv's en andere Zwolse kerken.  
Erediensten zijn natuurlijk superbelangrijk, maar ingebed in een groter geheel.  
En het lijkt wel alsof corona-tijd ons vooral heeft duidelijk gemaakt dat als we elkaar  
zondag niet meer zien, het wel heel lastig wordt om contact en verbinding te houden.

Tijdens onze gemeentevergadering over 'hoe willen we gemeente zijn?', gonsde het van  
verbinding en ontmoeting.

En tegelijkertijd is het ons nog nooit gelukt om een kringen-gemeente te worden.  
Om in kleiner verband met elkaar op te trekken. Door dik en dun.

En jazeker... met mensen die jij niet hebt uitgekozen.  
Ik weet het niet zeker, en daarom vraag ik het hier, of het klopt dat ik denk dat we vooral veel mooie, gezellige, opbouwende, gezamenlijke momenten willen hebben.  
En zeker, dat is ook prachtig. Maar dan mis je een belangrijk element.  
Dat je elkaar opbouwt. Dat je elkaar opscherpt. Waar het schuurt, kan het gaan glanzen.  
Bij ziekte en zorg zijn we heel goed. Vraag maar aan de afdelingen in Isala als daar gemeenteleden van ons terecht komen.  
Maar als mensen al tijden niet meer in de kerk komen, lopen we de deur niet plat.  
Het zit in ons Berkumse DNA om dan maar af te wachten. Het niet zo goed te weten.  
Geen initiatief te nemen.  
En met een beetje pech zeggen we vandaag tegen de ouderlingen en diakenen dat zij dat maar snel moeten gaan doen.  
Ik hoop dat de ouderlingen en diakenen dan zeggen: mooi niet!  
Of: ok, ik wil wel gaan, maar jij ook. Deal?

Het mooie van die eerste tijd, heeft onderzoek ons duidelijk gemaakt, is dat de kerk zo aantrekkelijk was omdat iedereen er toe doet. En iedereen gelijk is.  
Dat was toen op allerlei plaatsen juist niet zo.  
Daar was vaak wel onderscheid. En had je bijv. religie voor ingewijden.  
Kerk voor bepaalde soorten.  
Nee, het is voor iedereen en iedereen is gelijk en je hoort bij elkaar.  
Juist zo verschillend als je bent.  
Dus niet: als je van die muziek houdt, dan moet je daar wezen.  
Nee, allemaal gelijk en het tintelde van liefde. Een plaatje. Om van te houden. Om na te volgen.  
En opnieuw vraag ik aan je en aan mezelf: en, kijk eens om je heen. Kijk eens naar jezelf. Wat zie je? Wat wil je? Waar verlang je naar? Wat heb je nodig?

Dat leven van die mensen-van-de-weg maakte indruk.  
Mensen waren benieuwd, waren verbaasd over de liefde-zonder-bijbedoelingen.  
Mensen waren geïnteresseerd. Christenen gingen mensen begraven die geen familie hadden. Ze waren onbezorgd aanwezig. Zonder kleine lettertjes deden ze het goede.  
Ze roken naar Christus, om het zo maar eens te zeggen.  
Genade maakt gul.

En weer kijken we naar onszelf. Naar onze plek in Berkum.  
Naar wat mooi gaat. En dat we redelijk goed bekend staan.  
Maar dat 'Kerk in de wijk' toch ook een moeilijk gebeuren blijft.  
Gun je de genade van God aan de/je burens in de straat.  
Raakt het je dat zoveel mensen willen leven zonder God in hun leven?

Terug naar het begin.....  
Als je eens helemaal overnieuw mocht beginnen, dan zou nog eens wat zijn!  
O nee, we ontdekten dat dat nog niet altijd zo eenvoudig is.  
Maar vanuit die beginpatronen kun je wel vaststellen dat heel veel van wat wij doen en afspreken met elkaar afgeleid is. Bedacht is. Overlegd is.  
In een bepaalde tijd. Onder bepaalde omstandigheden.  
Het is helpend om te beseffen dat er vaak niet zoveel mis mee is maar dat het ook anders kan. Er is veel aangekoekt. Er is veel opgeefbaar.  
Dat je in een kerkgebouw samen komt, is prima, maar opgeefbaar.  
We krijgen de indruk dat het in die eerste tijd zich veel afspeelde bij de gemeenteleden met wat grotere huizen.

En dat er met de christelijke keizer Constantijn in de 4<sup>e</sup> eeuw ook dingen zijn ingeslopen die ons groot en machtig wilden maken. Terwijl dat in principe niet het karakter is van het Koninkrijk van God.

Je kunt afspreken dat alle ambtsdragers voor in de kerk moeten zitten.

En dat ze een zwart pak aan moeten hebben. Je kunt het ook laten.

Je kunt collecteren met een Giv-t app. Je kunt ook van je overvloed mee naar de kerk nemen en uitdelen.

Het meeste wat we doen is afgesproken en kan dus meestal ook anders worden afgesproken!

Blok 3. Nog even over vandaag. Het ging eigenlijk helemaal niet over de ambten.

Over de (nieuwe) ambtsdragers. Nee, dat klopt.

Ik wilde het heel graag vanmorgen niet over de aparte ambtsdragers hebben maar over de door-de-Geest-begaafde-gemeente.

En daar wilde ik samen met jullie van genieten.

Ja, natuurlijk is er onderscheid.

Straks zoeken de Apostelen diakenen omdat ze aan hun kerntaak niet meer toekomen:

Handelingen 6. Het Woord, de verkondiging mag niet in verdrukking komen.

Maar het omzien ook niet. Hoe moet dat dan? De taken en lasten verdelen!

Net als Jetro lang geleden tegen zijn schoonzoon Mozes al zei: verdelen.

Anderen inschakelen. Leg de lasten op de sterke schouders. Op veel schouders.

Ik hoop dat het vuur bij en in ons blijft branden.

Dat we ervan gaan glimmen als we even terugkijken naar het eerste begin.

Zoals je soms ook weer eens je trouwalbum of video moet terugkijken om weer te weten hoe het was en hoe het voelde in het begin.

Om van te genieten. Om je weer eens wat voor te nemen.....

In die eerste gemeente deed iedereen mee.

Het was geen volmaakt gebeuren, lees maar eens na die ernstige breuk in hs.5.

Maar in principe deed iedereen mee.

Dan pakt de een het stokje op van G.O. en de ander van de CvB.

De een biedt zich aan als catecheet en die wil wel diaken worden.

Dat zei Dieteke, dat zei Robin. We zagen hun gaven en betrokkenheid, hebben hen gevraagd en daar staan ze.

De een zegt: ik ben niet zo'n vergadertijger, ik bid thuis voor iedereen en schuif wel eens wat bij iemand achter de voordeur als er nood is.

Weer een ander zegt: ik ben een nogal ongeorganiseerd type maar ik ga eens op bezoek bij mensen die ik nooit meer zie in de kerk.

Voorals het mensen betreft die bij mij in de buurt wonen, zoals we nog geen miniwijk of groep hebben.

Ik wil wel ouderling worden, zegt Wim, als ze het mij vragen.

Ja, ik ook, zegt Martin, maar graag vooral voor jongeren. Dat is mijn ding.

En bij ons op het erf heb ik wel plek voor hen om...

En iedereen kan bidden. En iedereen kan liefhebben.

Wat brengt het je zelf ook veel om zo bezig te mogen zijn.

Wat ontvang je veel als je geeft!

Wil je erbij horen? Deelnemen aan het feest van genade?

Jij en ik in verbinding met God...

Geef jezelf dan ook en doe mee. Daar wordt deze wereld mooier van.

En ontvangt God de eer! Amen.